

Muisjelijef is jarig

Muisjelijef is over een week jarig. Ze besluit al haar vriendjes uit te nodigen: haar vriendinnetje Egeltje Stekelinnetje, haar beste vriendinnetje Muisje, haar vriendinnetje Konijntje Nijntje en haar vriendinnetje Vlindertje. Als ze naar buiten gaat om de uitnodigingen te brengen, komt ze Vlindertje tegen. 'Hé! Dat is toevallig! Ik wil net een uitnodiging geven aan jou!' zegt Muisjelijef. 'Ohja, jij bent over een week jarig! Spannend zeg!' antwoordt Vlindertje. Muisjelijef knikt en geeft de uitnodiging aan Vlindertje. 'Weet jij misschien waar Egeltje Stekelinnetje is?' vraagt Muisjelijef. 'Nee sorry, ik heb haar niet gezien. Misschien is ze thuis, ik raad maar wat hoor.' Antwoordt Vlindertje 'Oke, ik zal kijken. Doei!' zegt Muisjelijef, en ze loopt naar Egeltjes huisje. 'Doei!' Roept vlindertje haar nog na. En zo geeft Muisjelijef alle uitnodigingen aan haar vriendinnen. Maar dan komt ze Kraai tegen. 'Waarom ben ik niet uitgenodigd?' vraagt Kraai beledigd als zie ziet dat Muisjelijef de laatste uitnodiging geeft aan Konijntje Nijntje. 'Uh.. Nou.. Uh..' stamelt Muisjelijef. Oh-oo! Kraai doet altijd heel gemeen tegen Muisjelijef, maar dat durft ze niet te zeggen, omdat ze dat onaardig vind. Wat moet ze doen? 'Ik heb jou niet uitgenodigd omdat het anders te vol zou zijn! Mijn huisje is niet zo groot hé!' zegt Muisjelijef gehaast. 'Pff, dat is toch geen rede!' kraait Kraai. 'Jawel hoor! Oh hé! Ik moet naar de supermarkt om spullen te kopen voor mijn feestje. Uh.. Doei!' zegt Muisjelijef vlug, en zo loopt snel weg.

Een week later Is het zover: Muisjelijef is jarig! Al haar vriendjes zijn gekomen. Gelukkig maar! Ze geven omstebeurt een cadeautje aan Muisjelijef. Dan bedankt ze iedereen en zorgt dat de gasten aan tafel gaan zitten. 'En dan nu.. De grote.. TAART!' roept Muisjelijef. Iedereen juicht, want zonder taart geen feest! Iedereen smult van de lekkere slagroomtaart en iedereen heeft plezier. Als iedereen is uitgegeten, gaan ze een spelletje doen. Dan vraagt Muisjelijef aan iedereen: 'Wie wil er nog wat taart?' 'IK!' roept Muisje, en ze krijgt een stukje taart. Een tijdje later vraagt Muisjelijef weer of er iemand taart wilt. Weer zegt Muisje: 'IK!' . Egeltje Stekelinnetje en Konijntje Nijntje staan tegen elkaar te fluisteren in een hoekje. 'Ik vind dat Muisjelijef straks de deur niet uit kan! Muisjelijefs ouders moesten zelf nieuwe taart

gaan kopen! Dit gaat echt te ver.' Zegt Konijntje Nijntje. 'Ja, dat is wel zo, maar Muisje vindt het zo onaardig om nee te zeggen, misschien komt het vandaar. Haha, straks moeten we haar nog de deur uittrekken!' Als het feestje is afgelopen gaat iedereen naar huis en bedankt Muisjelijef. Dan roept Muisje opeens: 'Uh.. ik zit vast! Ik heb te veel taart gegeten!' oh nee, ze kan er niet uit! Gelukkig zijn Konijntje Nijntje en Egeltje Stekelinnetje zo lief om aan Muisje's pootjes te trekken. Na veel getrek wordt bevrijd. Hehe!

M|oraal: Zeg niet altijd 'ja' als mensen je iets aanbieden!

Geschreven en geïllustreerd door Polina

De pinguïn en de ijsbeer.

De pinguïn en de ijsbeer zijn heel goede vrienden, tot op een dag alles ander verliep.

De pinguïn was een op een dag aan het wandelen, hij was op zoek naar eten. Hij ging op zoek en op zoek, maar hij kon niets vinden. Hij kwam de ijsbeer tegen. 'Hoi ijsbeer.' zei de pinguïn. 'Heb je iets te eten voor me? Ik verhongert anders.' Zei pinguïn. 'Nee, zei de ijsbeer, ik ben ook opzoek.' 'Oké, ik ga wel verder zoeken. Zullen we samen zoeken?' zei pinguïn. 'Nee, zei ijsbeer, ik ga naar huisje, ik heb het koud, ik doe de verwarming lekker aan en ga luieren! Ga jij zoeken dan eten we samen?' 'Dan moet je wel mee hoor, anders eet ik het zelf op.' zei pinguïn maar de ijsbeer bleef door zeuren tot de pinguïn oké zei. De ijsbeer zei: 'Ga dan! Ik wacht op je.' Oké oké, zei de pinguïn, ben al weg.

Even later komt de pinguïn terug met wat te eten. De ijsbeer, die zit zelf lui op zn stoel ze eten als de pinguïn binnen komt. Pinguïn word boos. Hij zei: 'Ik dacht dat je geen eten had?' Dat dacht ik ook zei de ijsbeer. Maar blijkbaar niet. Ik ga dat eten mooi niet delen met jou domme beer, je weet toch wel wat je in huis hebt? Zei pinguïn. Blijkbaar niet. Zei ijsbeer. Maar zullen we eten? Zei ijsbeer. Wat zeg je me nu? Denk je nou echt dat ik nu nog met JOU ga eten. Ik denk het niet, ik ga zelf alleen het eten opeten. Zei pinguïn. Dat doe je niet zei ijsbeer. Jawel. Zei pinguïn.

En de pinguïn gaat huilend weg.

2 dagen later komt ijsbeer aankloppen bij de pinguïn. Hij zegt: 'Sorry, dat ik heb gelogen, en geeft wat eten aan de pinguïn.' 'Oh dankje zei pinguïn. Zullen we het anders samen opeten? Zegt pinguïn. De ijsbeer is een beetje stil, hij zegt niets, hij vindt het onbeschoft, omdat hij heeft gelogen en dan mee eet? Is dat raar vraagt hij het zich af. Ooooops. Denkt hij even later, hij denkt hardop. Want de pinguïn zegt opeens. Nee het is niet onbeschoft. Kom we gaan gewoon lekker eten. (:
The end.

Geschreven door Milou

Kippenbout

Restaurant de gebraden haan, waar je de heerlijkste kip kunt krijgen. De meest erge kipliefhebbers komen naar de gebraden haan om de lekkerste kippenbout van de wereld te proeven.

Maar waar komt dat vandaan?

Een paar kilometers van de stad af staat een megaboerderij waar ze alleen maar kip verkopen, een fantastisch groot kipbedrijf maar hoe worden die kippen gefokt?

In de boerderij staan duizenden legbattarijen. De kippen werden het zat ze bedachten technieken om te ontsnappen maar kwamen niet vrij tot dat Klaas de Voorste (een slimme haan) een idee had hij zei tegen alle kippen zijn plan en zei erna hoort en zegt het voort want hij zat in kooi en kon zich net een beetje bewegen. Dus toen er een bewaker aankwam met natuurlijk de sleutels nu kon het plan beginnen eerst begon het rijtje van Piet Kea te bewegen door dat er een lawine van legbattarijen ontstond. Gijs Graanpakte de sleutel in zijn snavel en kon hem net in zijn sleutelgat proppen, toen maakte hij alle andere kippen los en konden ze zich voor de eerste keer uitstrekken. Er waren zoveel kippen dat ze zichzelf konden opstapelen als een lopende kippentoren. Die kippen begonnen iedereen van de boerderij aan te vallen en in hun ogen te prikken, toen dat zaakje klaar was liepen ze naar restaurant de gebraden haan en...

Toen ze eenmaal aankwamen (als kip zonder kop) begonnen ze bij iedereen die hun soort opat begonnen ze mee te vechten toen het gevecht klaar was nam Henk Haan een hap van een kippenbout en hij vond het lekkerste wat hij had gegeten.

EINDE

Moraal van het verhaal;
slacht geen kip zonder rede
want dan zijn ze niet tevreden.

De olifant en de kleine dieren

Op een dag maakte de grote olifant een wandelingetje. Dat was gezond, maar toch ergerde hij zich altijd aan die irritante kleine dieren, die zo mini waren dat je ze niet zag.

Toen hoorde hij een klein stemmetje; "Wilt u niet op mijn staartje gaan staan, meneer de olifant? Als u eraf gaat heb ik nog wel een stukje taart voor u." De olifant keek naar beneden. Hij zag de muis, maar haalde zijn poot niet weg. Hij zei tegen de muis: "Dat zal dan wel een heel klein stukje taart worden! Daarvoor ga ik jou niet helpen!" En hij liep gewoon verder.

De olifant liep weer verder. Opeens hoorde hij een zacht gesnik. "U heeft op mijn grote zusje gestaan, en ik alleen kan haar niet naar het ziekenhuis brengen. Wilt u mij alstublieft helpen? Dan krijgt u daar van mij een kopje thee." Het was een mier. Maar de olifant zei tegen de mier: "Voor zo'n klein kopje thee, daar heb ik toch niks aan! Daarvoor ga ik jou niet helpen!" En voor de tweede keer liet de grote olifant het kleine hulpeloze diertje alleen achter.

Toen de olifant nog maar een klein stukje verder was gelopen hoorde hij al weer een zacht, maar wel hoorbaar stemmetje: "Olifant, wilt u alstublieft wat verband om mijn vleugeltje doen? Want ik vloog net tegen een tak aan, en toen is er een stukje van mijn vleugel gebroken. Ik heb dan ook nog wel een stukje cake voor u, hoor!" Het was een vliegje. Maar weer zei de olifant: "Aan zo'n klein stukje cake heb ik helemaal niks. Droom maar lekker verder, hoor!" En net zoals bij de mier en de muis liep hij gewoon verder.

De olifant had een tijdje gelopen, en was geen irritante kleine dieren tegengekomen. "Mooi," Dacht hij. "Dan is er ook niemand om mijn wandeling te verpesten. Maar toch gebeurde het weer. En dit keer liep hij tegen een spinneweb aan. En ook deze keer ergerde de olifant zich vreselijk. En nog meer toen hij weer zo'n klein en zacht stemmetje hoorde, dat vroeg: "Lieve olifant, zou u alstublieft zo vriendelijk willen zijn om dit draadje even naar de andere tak te brengen? Ik heb thuis nog een lolly liggen, die mag u dan hebben." Argh, spinnen! Daar ergerde de olifant zich misschien wel het meeste aan. Die irritante webben altijd, als je een wandeling maakt! En weer zei de olifant: "Voor zo'n klein lolly'tje ga ik niet mijn best doen, hoor!" En weer liep de olifant door.

Maar wat hij niet merkte is dat de hele tijd een stuk achter hem een lieve giraffe de dieren hielp, en op haar nek zette. En toen de giraffe bij de spin was gekomen liep ze zonder dat de olifant ook maar iets merkte naar haar huisje toe. En wat ze daar deden? Ze bakten een hele grote taart. Zo'n grote taart, die heb je nog nooit gezien. En toen de taart klaar was brachten ze hem naar het pad. En langs dat pad kwam net de olifant aangelopen. Toen hij de taart zag riep hij meteen: "Van wie is die taart? Mag ik ook een stukje?" Maar de dieren antwoorden in koor: "Mooi niet!"

(moraal:)Want wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd!"

Geschreven door Caja

Fabel van de vos en de kleinen kippetjes.

Het was een warme dag.

Een vos kwam lang een kippenboerderij.

De kippen zagen de vos niet,

De vos kwam heel stil achter de kippen aan en liep met ze mee naar hun ondergrondse basis. In de basis aangekomen hadden ze een speciale kippen scanner waar alleen kippen naarbinnen konden.

De vos sloop heel rustig achter de grootste kip aan en wou hem pakken, maar baby kip zag het en gooide snel een pakje suiker achter hem neer, en de vos die zach hem vallen en schrok, iedereen zach nu de vos.

De vos was natuurlijk sterker, dus de kippen konden niks doen tegen de vos,

De kleine kip leidde de vos af door op allemaal nuteloze knopjes te drukken.

En nu konden de anderen kippen snel weg vluchten.

De kleine kip was nu alleen en de vos liep op hem af,

Het kippetje zei tegen de vos: 'eet mij maar op.'

Dus de vos liep op hem af en wou naar hem toe springen maar hij stopde.

Hij durfde niet het kippetje op te eten, omdat hij dat zielig vond.

het kippetje knipoogde naar de andere kippen,

en van achteren werd de vos in een net gedaan.

De vos had nu heel veel spijt van wat hij gedaan heeft en ging weer terug naar zijn huis.

Het kleine kippetje volgde hem.

En de vos wist dat niet.

tuisgekomen ging de vos naar zijn ruimte waar hij de dingen plande.

hij schreef op: 'volgende week: kippenboerderij opnieuw proberen te beroven.'

Het kleine kippetje zag wat hij schreef en ging weer terug naar huis.

Hij zei tegen allen kippen wat hij had gezien.

toen was het al de volgende week.

Alle kippen uit de boerderij gingen naar het huis van de vos en gingen voor de uitgang staan.

De vos kwam eindelijk naar buiten, en alle kippen stonden hem al op te wachten.

ze vroegen aan hem wat hij ging doen, en hij zei: 'ik ga eten halen.'

Alle kippen wisten wel wat hij bedoelde en pakte de zak te voorschijn en hadden de vos te pakken.

ze slooten de vos op en hadden hem voor eeuwig gevangen.

En als eten kreeg hij paddenstoelen.

De vos was eindelijk gevangen en de kippen waren veilig.

EINDE

Geschreven door Dennis

DE GEPARFUMEERDE KRAAI

Het was een leuke dag in het bos. De zon scheen en de dieren van het bos waren aan het spelen. Maar één dier deed dat niet. Het was Lam.

Ze weet het nog heel goed, die ene keer dat ze parfum kocht. Iedereen lachte. Die stomme Kraai deed er modder in. Ze rook naar een slootje. Maar nu maak ik ook "parfum", hele lekkere...

Op een dag ging Kraai naar de Bosmarkt, want hij wou wat aardbeienjam kopen. Hé, dat was Stinkdier, maar hij stinkt niet. Dan hoort hij: "Parfum, parfum, koop hier je parfum." Kraai liep naar het kraampje van Varkentje Knor. "Oh, dat wil ik wel" zei Kraai. "Hoeveel kost het?" Varkentje Knor zegt: "Tien flesjes Bosbubbel" en Kraai ging naar de winkel om Bosbubbels te kopen.

Toen hij terug kwam, zei Varkentje Knor: "Het spijt me, ze zijn op en de laatste wil ik zelf hebben". Kraai was boos, hij wilde parfum, dus hij zei: "Ik geef je 20 flesjes, Knor". "Ik hou het zelf" zei Knor. "Astublieft, Knor" zie Kraai. "Nee nee nee en nog eens nee" zei Varkentje Knor. "Je krijgt het alleen voor wat Wonderkruid, dat groeit diep in het moeras".

Dus de Kraai ging op weg. Hij moest door het ene moeras en daarna weer door het andere. Oh oh oh oh oh, wat duurde dat lang. Uiteindelijk was hij er. Bij het kruid. Snel pakte hij het maar opeens deinsde hij terug. "Hoe kan dat, het is gloeiend heet?"

Na lang nadenken bedacht hij een oplossing: hij pakte twee takken en klemde het kruid tussen de takken. Opeens was het kruid weer normaal, dus pakte Kraai het met zijn poten. Zo vloog hij terug en ging naar Varkentje Knor. "Huh", dacht hij, "Knor is er niet". "Ach, hij zal vast wel thuis zijn" en zo ging Kraai bij Knor op bezoek.

Hij kreeg daar wat thee en toen liet hij zijn kruid zien. "Zo zo" zei Varkentje Knor en gaf hem het parfum. Kraai dacht: "Ik heb het nu wel nodig, want ik stink zo", en deed het op. Maar hij stonk alleen maar erger. "Hahahahaha" zei de Lam die binnen kwam. "Bah", dacht Kraai.

Geschreven door Floris

de kraai en de poes

een kraai zat in de boom.
toen besloot hij heel aardig tegen de meede dieren te doen.
en de poes die zat in de tuin, die besloot weer gemeen te zijn.
de kraai vloog langs de kat, want hij wou zeggen dat hij ging stoppen met gemeen zijn.
en de kat zei: "maar goed ook ik wou net gaan zeggen.
tegen jou dat ik juist de gemeenste wou zijn".
maar je gaat mij toch niks aan doen zij de kraai.
wel wel wel daar zou je het hebben, ik wil dat je me hulpje bent anders eet ik je op ha ha ha.
de kraai zegt: "dan moet je me eerst te pakken krijgen vieze kat.
nou dat zal niet moeilijk zijn om jou te krijgen zij de kat.
ik ga eerst hoppel de konijn pakken, dat mag je niet doorvertelen he.
nou dat zal ik nog wel eens zien katje.
ik krijg jou nog wel ik ga naar hoppel het konijn zei de kat.
miauw miauw hoppel ik zit vast in de boom help help!!!
ik kom kat heb jij eigenlijk geen naam.
nou dat heb ik wel moet ik het je vertellen.
ja ja ja ik wil je naam weten.
ik heet: lola.
wou wat een mooie naam.
en toen nam ze hoppel beet nu eet ik je op.
en kraai zij neeeeeeeee niet doen laat hoppel met rust, eet mij maar op.
oke hoppel kan wel wachten tot ik jou heb gegeten, want je durft niet weg te gaan he hoppel.
neee nee tuurlijk niet ik durf helemaal niet weg ik blijf hier staan.
oke kraai kom maar naar beneden, en toe was hij beneden durf je wel je beste vriend te eten.
ja, tuurlijk dat durf ik maar al te goed.
en toen dacht de kat na en zij ik eet je toch maar niet op en hoppel ook niet meer.
hoppel: ga maar doei doei.
zullen we de aardigste van het wout worden.
ja goed idee dat zullen we doen ik hou je er aan kat zei kraai.
tot ziens wij gaan weer eens lekker op pad.
en ze liepen weg vaan hoppel.

en dit is het einde.

Gabriëlle groep 8

Karel konijn en Bert beer

Er was eens een konijn die Karel konijn heette en hij had een vriend die Herman haas heette. En er was ook een beer die Bert beer heette, hij woonde samen met zijn vrouw en kinderen in het bos

Op een mooie dag komt Herman haas even kijken bij Karel konijn. Herman klopt aan en roept: 'hallo daar, Karel ben je er?' Karel komt enthousiast uit zijn hol naar boven en zegt: 'ha die Herman kom binnen ik wilde net naar jou toe gaan!' Gezellig zegt Herman, ze gaan naar binnen. Karel vertelt: 'Als we een plan bedenken om Bert beer er in te luizen dan kunnen we zijn wortels stelen!' Herman haas knikt en zegt: 'Maar als we alleen Bert beer doen dan houdt zijn vrouw ons wel tegen!' Karel roept ineens: 'ik weet het we gaan een hele grote kuil graven en dan lokken we familie beer erin en dan vallen ze!' En als die hele familie dan in de kuil zit dan pikken wij de wortels.' Bij de gedachten al begint de mond van Karel konijn al vol water te lopen! Oké zegt Herman als we dan zorgen dat ik ze afleid en ze meeneem dan steel jij snel de wortelen. Laten we nu de kuil gaan graven en er nu nog even voor zorgen dat de familie Beer niet komt en de rest van het bos ook niet! Zo gezegd zo gedaan de haas en het konijn gaan een grote kuil graven!

Herman haas heeft zich helemaal verkleed en klopt bij de familie beer aan. Herman begint te vertellen en zegt: 'Hallo meneer u heeft met uw hele familie een leerzame boswandeling gewonnen en wel nu! O zegt meneer wat geweldig ik roep meteen iedereen er bij! De hele familie van Bert staat buiten klaar voor de wandeling! Herman begint te vertellen over het bos en begint te lopen. Als ze vlak bij de kuil zijn zegt Herman: nu gaan we een lopend filmpje maken! Jullie lopen achteruit en ik ga filmen! Dat doen ze, maar dan opeens valt de hele familie in de kuil! Herman rent snel weg naar Karel.

Ondertussen zit de familie beer maar vast in de kuil. Bert zegt: 'ik weet al wie hier achter zit: vast weer eens Karel met zijn vriend Herman. De vrouw van Bert zegt: Als we nou allemaal op elkaar klimmen en dan vader onder en dan ik en dan onze zonen!' Zo gebeurt het de familie klimt op elkaar! Zo lukt het en Bert rent snel naar zijn veld! Hij is nog net op tijd, hij roept: 'JULLIE DAAR KOM ONMIDDELLIJK HIER!!! Karel en Herman rennen weg en vallen zelf in hun eigen kuil!

Het moraal van dit verhaal is: wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in!

Geschreven door Isabelle

De savanne

Er was eens een savanne waar maar drie dieren rond liepen.

Ze heten: Zebra, Leeuw en Python

Ze waren niet blij met elkaar want de leeuw en de Python vonden beide zebra's erg lekker en toevallig zat er ook een zebra bij hun in de savanne. Het vervelende is dat steeds als de Python op Zebra jaagt dat de Leeuw dan de aanval laat mislukken en andersom ook daarom blijft de zebra steeds in leven. Op een dag werd de Leeuw wakker en voelden dat de dag anders was. Hij gebruikte zijn neus en rook eens goed 'O NEE,' zei de vos, he he het is Python hij is aan het jagen op Zebra. Python zegt: 'gelukkig is er eindelijk geen leeuw te bekennen,' zegt de Python. 'Iets te hard gezegd Python,' Leeuw nam een hele grote sprong. Hij komt net op de staart van Python. Dat schilde niks anders had de python Zebra te pakken. De zebra renden heel hard weg. 'Neeeeeeee,' zei Python. Ik had hem bijna ik hoefde maar mijn tanden uit te steken en dan zal ik hem hebben gehad. Tegen de middag had Leeuw een idee bedacht want hij stierf zowat van de honger. Even later stond hij voor het hok van python.' Wat moet je van mij jij hebt mijn eten laten gaan,' zei de Python. 'sorry,' zei Leeuw, 'maar we moeten samen werken om Zebra te kunnen vangen. Want we zorgen steeds dat onze aanvallen mislukken. En ik sterf van de honger,' zij Leeuw. 'Daar heb je een punt,' zei Python. 'Laten we het gaan doen, maar iedereen krijgt wel even veel eten,' zij Python. 'Oké dat beloof ik,' zei Leeuw. Zonder dat Zebra het door had waren Leeuw en Python hem aan het bespioneren ho is even horden ik dat goed zijn Leeuw en Python een team ??? (ja ze zijn een team geworden want ze hadden heel veel honger) ze hadden een afspraak gemaakt als jij hem vast pakt dan maak ik hem dood. En op drie sprongen ze. Leeuw riep: 'Eén, twee en DRIE!!!,' ze sprongen ze beten en dood en jawel hoor het is gelukt. Uit eindelijk is het al 9:20

Dus wat leren we hier uit??? Met samen werken kom je uiteindelijk verder

Geschreven door Kenby

Wie niet sterk is moet slim zijn.

Een specht zat zielig in een boom. Zijn vrienden hadden hem weggejaagd omdat hij niet zo sterk was. Hij zei tegen zichzelf dat hij alleen maar wat takken kon af zagen, zegmaar met zijn snavel. Hij kon nog maar net een gat in zijn boom maken. Hij bleef zitten met een erg bedroefd gezicht.

Hij zat er nu al een week en at alleen maar mos en was bladeren. 'Whaaa'. Hij hoorde ineens heel erg gekrijs. De twee merels vlogen weg, de eekhoortjes sprongen snel naar hun bovenste tak. Ze zeiden: "Nee, het is de Zeearend." Alle dieren wisten niet hoe snel ze weg moesten gaan. maar de specht wist geen goede verstopplek.

De egel kwam naar hem toen en zei kom snel mee naar mijn hutje je past er makkelijk in. Eenmaal in het huisje van egel begon egel wat vragen te stellen.

Egel vroeg hoe hij heette. De specht zei; "ik ben Daniël de specht." Aangenaam kennis te maken Egel, hoe heet jij eigenlijk??? Ik heet Rafe de egel. Daniël, waarom ben je hier, hoor je niet bij jouw groep te zijn met al die spechten? Nee, ik ben weggejaagd omdat ik te slap ben voor hun. Ik ben de slapste specht. En ze wilden geen gek in hun groep hebben.

Rafe had Daniël een goed huis laten zien. Daniël vond het mooi en ging er maar in wonen. Dagen en dagen gingen maar voorbij. Het liefst wilde hij gewoon terug naar zijn groep om gewoon weer mee te vliegen en niet meer uitgescholden te worden als slapste van de groep. Maar hij kon ze waarschijnlijk nu nooit meer vinden.

Daniël liep buiten en hoorden ineens uit het niks weer het harde gekrijs. Hij keek naar boven en Daniël wist niet hoe snel hij weg moest vliegen. Hij kwam namelijk recht op hem af. Hij vloog snel een tak op. De Zeearend vloog ook die tak op. Hij keek hem recht in de ogen aan. Hij zag ineens dat een groep spechten in dit bos was aangekomen. Ja, dat was zijn groep. Hij herkende James, zijn beste vriend. Hij schreeuwde dat Daniël in gevaar was. Iedereen keek op.

Ze hadden gezegd: "Als hij hier levend uit komt mag hij terug in de groep." Daniël ging dus heel erg zijn best doen. Hij wist dat hij niet sterk genoeg was. Daar stonden ze, de Zeearend viel aan en Daniël sprong weg. Dat gebeurde zes keer achter elkaar. Toen viel Daniël aan. Hij zette al zijn gewicht in en probeerde de zeearend er van af te duwen. Hij verschoof geen centimeter. Hij moest iets anders verzinnen. Toen wist hij het. Hij zaagde de tak af met zijn snavel en de zeearend viel zo op de grond neer.

Hij kon weer mee met zijn groep en niemand schold hem meer uit. Hij vloog weer mee met de rest en hij zal egel nooit meer vergeten. Hij is niet sterk geweest om de sterke zeearend te verslaan. Maar wel heel slim.

Geschreven door Lucas

Giraf en zijn dikke vrienden

Het was vroeg in de morgen en Giraf deed zijn huishoudelijke dingen zoals: stofzuigen, de ramen poetsen en de wc ontstoppen (dat vond Giraf niet het aller leukste van die dingen). Giraf was van plan naar het park te gaan, toen hij bij het meertje aan kwam, kwam hij meneer Konijn tegen (zijn beste vriend) Hé hallo Giraf hoe gaat het met je op deze koude winterdag? Vroeg konijn. Ja koud maar voor de rest gaat het wel goed hoor zei de Giraf. De Giraf vroeg aan meneer Konijn: "heb je zin om zo met mij te gaan schaatsen?" 'ja leuk' zei meneer Konijn. Toen ze aankwamen bij de schaatsbaan gingen ze naar de bar om schaatsen te vragen, toen ze eenmaal die schaatsen aan hadden gingen ze het ijs op.

Na een rondje schaatsen viel meneer Konijn midden op zijn kleine snoet. AU! Riep meneer Konijn, hij had een kleine bloedneus gekregen. Maar hij ging daarna gewoon weer verder met schaatsen. Maar na nog een rondje viel Giraf op zijn billen, maar Giraf had er geen last van.

Na het schaatsen gingen meneer Konijn en Giraf naar het huis van Giraf om warme chocolademelk te drinken.

De volgende dag ging Giraf weer de huishoudelijke dingen doen zoals: stofzuigen, de ramen poetsen en de wc ontstoppen (maar dat vond Giraf niet het leukste ding om te doen). zoals gewoonlijk ging Giraf weer naar het park toe. Hij kwam dit keer dikke meneer Olifant tegen die zich probeerde op het kleine bankje te frommelen, maar er steeds weer uit viel. Giraf ging op dikke meneer Olifant af en vroeg hoe het met hem ging. Hé hallo Giraf, het gaat echt prima met me hoor alleen ik moet mijn winterslaapplek nog vinden. Maar die kan je toch gewoon in je eigen huis houden zei de Giraf. Ja dat is waar alleen mijn verwarming doet het niet en meneer Haas wil niet komen. Ga dan naar een hotel, hou je winterslaap daar dan. Bedankt voor je hulp Giraf ik ga nu gow naar het hotel anders is er geen plek meer voor mij natuurlijk. Giraf ging ook snel naar zijn hui som zich te voorbereiden op de grote winterslaap. Warme melk check, en kussen vol met veren check en een lekker warm bedje check. En de Giraf dronk zijn warme melk, deed zijn hele lange nek om zij kussen en viel al gow in slaap.

EINDE

Geschreven door: Maaike Krever

Beertje beer moet naar de tandarts.

Beertje beer ziet er tegen op om naar de tandarts te gaan. Maar eerst moet hij nu nog naar school. Vandaag staat meester Nijl voor de klas. En hij begint met de reken les. Hij vroeg aan beertje beer hoeveel is $1+1=$ Beertje beer antwoordt $1+1=2$ dat is goed zegt de meester daarna vraagt de meester aan beertje Beers beste vriend hoeveel $2+2=$ hij antwoordt $2+2=4$ de meester zegt dat is goed. Dan begint hij met spelling uitleg, hij vraagt aan Demson of hij het woord spelling op het bord kon komen schrijven. Hij kwam naar voren en schreef s p e l l i n g op het bord.

Toen de spelling les was afgelopen mochten ze nog even naar buiten. Beertje beer ging voetballen , Na een kwartier was de tijd al weer om. Nu was de schooldag om. Beertje beer moet naar de tandarts.

Een halfuur later was hij bij de tandarts eerst gingen vader en moeder beer. Daarna ging zijn kleine broertje Wouter. Daarna was hij aan de beurt maar tandarts kroko had wel veel te doen bij beertje beer. 1, er moet een tand uit getrokken worden. 2, er zit een gaatje in zijn tand en 3, hij moet een beugel. Eerst wordt het gaatje gevuld daarna wordt de tand er uit getrokken en daarna moet hij naar de Ortho. de orthodontist zet de beugel van beertje beer erin. Hij heeft een slotjesbeugel en neemt de kleuren groen en blauw.

Dan gaan ze weer terug naar huis. Zijn vader vindt de beugel echt hele maal te gek.

Om 19.00 moet beertje beer naar bed hij droomt van dat zijn vrienden hem gaan uitlachen.

Om 7.30 wordt beertje beer wakker hij kleed zich om en hij moet naar school zijn vrienden vinden de beugel echt te gek. Zijn beste vriend zegt jou beugel is echt vet gaaf ik wil ook z'n stoere beugel als jij hebt. Dan gaat hij de klas in en de meester vraagt hoe zit de beugel ? beertje beer zegt de beugel zit niet helemaal lekker met de slotjes op je tanden maar hij is al lang blij dat de klas hem niet uit heeft gelachen.

Geschreven door Manon

Alle kazen nog aan toe, mijn oom, mijn oom Fred!

Het was december. Het sneeuwde, sneeuwde en sneeuwde. Ik ging kerst inkopen doen bij Kaas enzo. Oh, wacht ik heb me nog niet eens voorgesteld mijn naam is Mika Mouse. Ik sta voor de klas bij mijn gezellige muizenklasje. Dus waar was ik gebleven? Ohja, ik ging kerst inkopen doen bij Kaas enzo, samen met mijn vriendinnen: Charlie, Carolien en Chantal, samen wonen wij op muizeneiland.

Het was nog vroeg in de ochtend, ik had met mijn vriendinnen afgesproken om kerst inkopen te gaan doen. Charlie, Carolien en Chantal kwamen naar mij toe en we gingen naar Kaas enzo. Charlie zei: 'Woooww, moet je die mooie kerstboom zien met die prachtige muizenkerstballen.' Ik zei dat ik de boom ook super mooi vond en dat ik die boom echt wilde kopen. Dus, we kochten allemaal een mooie boom met mooie kerstballen en gingen naar huis. Eerst gingen we naar Chantal, haar boom opzetten en versieren. Chantal zei: 'Wauw, mijn boom is super mooi geworden, laten we nu verder gaan naar jullie.' Dus, wij naar Caroliens huis en haar boom versieren. Ook zij vond haar boom super mooi. Als allerlaatste gingen we dus naar mijn huis, eindelijk dacht ik. Ik had natuurlijk de grootste boom, duh, wat dacht jij dan? Carolien zei: 'Jou boom is echt groot, dat zal wel veel werk zijn.' Chantal antwoordde: 'Dat denk ik ook.' Ik zei dat ik dat ook wel dacht, maar toen mijn boom helemaal mooi was versierd was ik blij. Wij gingen lekker een kopje kaaskoffie drinken, toen we opeens een paar kerstballen hoorde vallen. We keken elkaar verschikt aan en gingen snel kijken wat er aan de hand was. Opeens sprong er een manmuis uit en riep: 'Surprise!' Wij schrokken natuurlijk heel erg! Maar toen we even goed keken zagen we wie het was, het was mijn oom, mijn oom Fred. Hij woont in Canada, en een keer per jaar komt hij weer eens tevoorschijn, dit jaar gezellig bij kerst!

Zo, zo dat was dan weer een heel avontuur, maar we hebben wel een hele gezellige kerst gehad met dit jaar de hele familie, yes mijn oom, mijn oom Fred was er dit jaar ook bij!

Dus lieve muisjes, mondjes dicht en oogjes toe.

Geschreven door Myrthe

Een ezels entree !!!

Er was eens een paard die liefde zocht maar het niet kon vinden. Hij was doods ongelukkig, want hij kon in het hele land maar in geen paard vinden waar hij interesse in had. Dus zocht hij maar een ander dier dacht hij. Hij kwam eerst bij een boerderij vol mooie dieren. 'Hoi.': zei het paard maar hij kreeg geen antwoord. 'waarom zo stilletjes?': zei het paard met een heel verbaasde blik in zijn ogen. 'Wij zijn te edel voor u meneer het lompe paard zonder hoog

IQ!!!': zei een dames varken. 'Moet jij nodig zeggen': zei het paard beledigd. 'Ik ben tenminste niet zo'n modder eter zoals jij.' 'scheer u weg lompe dier dat u bent.': zei haar man. En het paard liep zielig door bij de tweede was het net zoals de eerste allen met koeien, maar bij de racedamespaarden was het iets beter al werd hij door hun getrapt en uitgedaagd voor een race hij mocht die paarden iets meer dan de varkens en koeien in ieder geval. Toen kwam hij bij het circus. 'Hoi circus dieren': zei het paard 'is het leuk in het circus?' 'Ja vreselijk leuk hoor ik moet altijd op zo een stoeltje staan': zei een olifant 'leuk maar niet heus.' 'Oh sorry hoor ik wou het alleen

weten mag dat niet of zo?' 'Nee': zei de olifant met de roodste kop ooit. De olifant bleef schelden tot het paard weg was. Het paard liep met een stom gezicht naar huis en dacht ik kan nooit liefde hebben, want de een vind me brutaal, de andere lompe, wat dan ook niks positiefs. Toen het paard thuis kam zag hij ineens een ezel met bloemen.' Voor wie zijn die bloemen?' zei het paard. 'Voor jou.' zei de ezel. Het paard dacht dit is mijn liefde dat ik daar niet

aandacht, een ezel wat stom van me. 'Wil je met me trouwen?' vroeg het paard, waarop de ezel zei : 'Ieyja natuurlijk wil ik dat.' En ze gingen trouwen, en hun levens waren nog lang en gelukkig samen.

Moraal: wat je het laatst verwacht is soms toch eerste plaats.

Geschreven door Patrick

De antilooop die het verschrikkelijke mooie milieu vervuilde

Er was eens een antilooop. En weet je, hij lette totaal niet op het milieu. Maar gelukkig was er ook een geit, en die geit kon al het afval en kernafval opeten. Daardoor konden dieren onbeperkt energie opwekken in kerncentrales.

Op een dag kwamen de antilooop en de geit elkaar tegen. De geit bekeek de antilooop een tijdje en hij kon het niet aanzien hoeveel afval de antilooop achterliet. Hij kon er gewoon echt niet tegen. Toen de antilooop net weg wilde gaan sprak de geit hem er op aan. Alles wat jij achterlaat moet ik weer opeten om het milieu schoon te houden. En ik kan maximaal 5 kilo op een dag op! O het spijt me zei de antilooop, ik zal er op letten. Geit keek nog even naar antilooop. Hij geloofde hem eigenlijk niet.

Maar wat hij toen zag..... geit kon het niet geloven! Antilooop zat bij de snackbar en was omringd door allemaal papier, plastic bakjes en van alles wat niet op de grond hoort. Dat zou in de prullenbak moeten liggen! Toen sprak de geit de antilooop nog eens goed aan. O sorry ik zal het de volgende keer echt niet doen, zei antilooop. Ja, ja dat zal, je deed het daar net ook niet, zei geit. Als je het de volgende keer niet doet dan haal ik de bospolitie er bij en dan krijg je een reusachtige straf. En dat is nog wel van de bosrechters! Oké, omdat je zo aan dringt, zei antilooop. Maar nu heb ik zin in wat water. Oké, maar dan loop ik ook mee, zei geit, dan kan ik zien wat je er gaat uit halen.

Maar dan uit het niets valt de geit in een valkuil. En de antilooop loopt gewoon door en doet als of er niks is gebeurd. Hij kijkt nog 1 keer achterom en gaat snel weg. Als de geit er uit eindelijk uit is, ziet hij dat antilooop nog meer troep heeft gemaakt. Ja, kan geen planten en paddenstoelen meer zien. Er ligt zoveel troep en geit kan maar 5 kilo opeten.

Geit doet elke dag zijn best met opeten maar antilooop maakt heel veel troep. Je ziet eigenlijk niets meer van die verschrikkelijk mooie natuur. En dan vindt geit antilooop, dood en heel erg vermagerd. Geit denkt, had je maar niet zoveel troep moeten maken. Met hetzelfde gemak, gooi je het in de afvalbak.

Geschreven door Sem

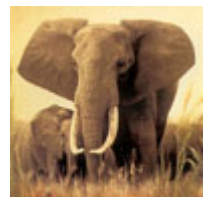
De fabel van de spin, de schildpad en de olifant.

Er waren eens een schildpad en een spin die elkaar héél toevallig tegenkwamen toen ze aan het lopen waren. De schildpad zei tegen de spin "Jij bent sloom en ik ben lekker sneller nènènènènènè" en de spin zei daarop heel dapper "Oja zullen we dan eens een wedstrijd gaan houden wie het snelste is!" en de schildpad zei: "Oké dan, kom maar op als je durft!"

En toen gingen ze een wedstrijd houden wie het snelste was, maar toen kwam opeens een grote dikke olifant en die stapte per ongeluk op de spin omdat hij die spin niet zag en die spin zei: "Ga van mijn lijf af jij onnozele dikkerd" en die olifant schrok zich natuurlijk het apezuur want hij dacht wie praat daar nou in hemelsnaam? En floepte toen een meter in de lucht en zag inderdaad toen hij op de grond belandde een echte spin en zei tegen die spin "Oh sorry hoor dat ik op u mooie lijf stapte want ik zag je niet" en toen werd de spin vuurrood en zei woedend "Jij hebt mijn kans gestolen om te laten zien dat ik sneller ben dan die oude slome schildpad daar domme oen!" en toen hoorde de schildpad dat ook en zag die dat er een olifant op het terrein stond en stopte met rennen en kwam terug en zei heel beleefd "Zullen we nog een keer een wedstrijdje houden van wie het snelste is?" en toen zei de spin daarop "Ja hoor dat wil wel hoor!" en toen begreep de olifant wat ze aan het doen waren en zei de olifant heel verlegen "Sorry dat ik jullie wedstrijdje heb verknald het spijt me echt, ik had het niet moeten doen" en toen schudde de spin de olifant een handje en zei: "Maakt niets uit joh, kom maar kijken wie er sneller is en maak er een mooie wedstrijd van om te coachen voor ons tweeën!" en toen begon de olifant af te tellen 3 2 1 en starten maar! En toen rende ze allebei op hun aller-snelst en de olifant zei: "Go Go Go spin en schildpad ren voor jullie leven" en uiteindelijk kwam de spin als eerste aan bij de finishlijn en zei tegen de schildpad die toen ook over de lijn rende: 'Hé joh goed gerend man" en ze gaven elkaar een mooie high-five en toen liepen ze met een tevreden gevoel hun wandelingetje af, en de olifant ook natuurlijk niet te vergeten!

Dus de moraal van deze fabel is: maakt niet uit wat je verkeerd doet want je kunt het namelijk nog altijd opnieuw doen!

Gemaakt door: Thomas Jacobs.

De fabel van de hond en de vos,

Op een dag liep de hond wat rond door de woestijn, Daar zag hij in de verten twee hogen torens.

niemand weet van wie die torens waren. Toen kwam het paard van troye voorbij. De hond vroeg: " van wie zijn die torens. " het paard antwoorde:"ik weet niet.". Dus de hond liep verder maar hij kon zijn gedachte niet er van afhouden. Hij bleef maar denken,denken. Er viel maar geen touw aan vast te knopen. Hij liep verder door op zoek naar donker hout. Daar kwam hij de vos tegen die hout aan het haken was voor het hoofd van het beeld dat hij aan the bouwen was, En de hond: "vroeg kan ik helpen met het bouwen van een stad." De vos antwoorde:"oke.". En ze liepen naar het epic huis van de vos, en daar begon ze met bouwem, en het bleek dat de torens van vos waren. De Hond vroeg aan de vos:"hé, de torens zijn niet af."de vos antwoorde:"nee, Wil je helpen met het afmaken ik doe de linker jij doet de rechter." De linker werdt van cobble stone en de rechter van stone brick. Na een tijdje kwam de gekke chrizzly beer ook in de stad wonen. Uit eindelijk was de stad af en gingen de dieren waardevolen spullen in een huis plaatsen zoals: zilver,goud,diamante, heel veel waarde vollen spullen. Toen maakte zij een brug van de toren van de hond naar de toren van de vos. De hond en vos plaatsen een zilveren blokken in hun huis. Die beveiligde ze goed. Niemand kon ze pakken. Maar op een dag ging het mis en het blok van de vos was weg. Meteen gaf hij de hond de schuld , Maar hij niks gedaan . hij zei:"**** jouw vos ik heb niks gedaan, altijd mij maar de schuld geven van dingen die ik niet doe." De vos antwoorde snel:"Wie heeft anders van blok van zilver gestolen." De hond was niet blij . *☹*, want hij had niks gedaan. De vos bleef volhouden dat hij het had gedaan en de hond ook dat hij niks had gedaan. De hond kon het gewoon niet in houden wat hij van die *** vos vondt. Maar de leider van de stad verbanneden hem uit de stad tot dinsdag . de hond bleef maar door gaan dat hij niks had gedaan. Uiteindelijk bleek dat hij niks had gedaan maar het was de beer. En de vos wilden zijn sorry zeggen, Maar de hond vond hem zo *** dat hij hem nooit meer hoefden te zien.
Waargebeurt, maar dan met mensen!

****The End****

Geschreven door Tom